

Göteborgs stadsmuseum
Arkeologisk arkivrapport

Nr 1969:10

Lu 297

FORNLÄMNING NR ~~12:58~~ INOM GÖTEBORGS STAD

12:58 RÖSE OCH STENSÄTTNINGAR

Röse, stensättningar och stensträng. Ursprunglig anläggningstid osäker. Äldsta datering: övergång brons- järnålder, ingrepp i anläggningen från äldre järnålder och vikingatid kan påvisas.

LÄGE OCH BESKRIVNING

Fornlämningen var belägen på fastigheten Låssby 3³ inom förutvarande Björlanda socken. Den låg på det i nordost-sydvästlig riktning löpande krönet av ett berg, (18 m över havet) som reser sig vid västra sidan av Syrhåladalen (fig 3 samt Låssbyområdet, introduktion, fig 1). Berget är den östligaste utlöparen av ett impedimentområde med kala berg och mellanliggande moränfyllda svackor. Från berget har man god utsikt över Syrhåladalen som sträcker sig från Älvsborgsfjorden rakt genom Hisingen till Björlanda strand. Denna dal var under stenålder och bronsålder seglingsbar, grundades sedan ut och blev två vikar, en öppen mot söder och en mot nordväst.

Mot norr och nordöst stupar berget brant ner mot dalens botten, medan de övriga sidorna har en sluttande övergång mot de söder och väster därom liggande bergspartierna.

På en plåtå söder om krönet finns en liten, nästan igenvuxen damm.

Fornlämningen uppfattades för undersökningen på följande sätt:

ett komplex av anläggningar bestående av ett röse, ett långröse, en stensträng och en stensättning.

ANLÄGGNING 1. Röset som var ca 10 m diam och 0,6 meter högt, låg på den nordöstra delen av bergskrönet och sträckte sig ner till bergsplatån söder därom. Stenarna var i allmänhet 0,2-0,5 meter stora. Enstaka stenar upp till 1 meter stora. I den norra delen låg ett stenblock, 1,7 meter stort. Rösets kant var svagt övertorvat och dess begränsning oklar, det

gav dessutom intryck av att vara mycket skadat och omplockat i sen tid.

ANLÄGGNING 2. På bergskrönets sydvästra del, omedelbart intill röset låg den anläggning som uppfattades som ett lång-röse. Den var 19 x 4 - 5 meter och 0,4 meter hög. Stenarna var i regel 0,2-0,5 meter stora. Anläggningen verkade vara mycket skadad och begränsningen var oklar. På krönet fanns inom anläggningen tre 1-2 meter diam och 0,5-0,8 meter höga stensamlingar, upplockade i sen tid.

I övrigt låg stenmaterialet huvudsakligen i tre klyftor som skar tvärs genom krönet. I mellanpartierna låg berget till stor del bart.

ANLÄGGNING 3. Stensträngen, som sträckte sig i nordsydlig riktning mellan rösets södra kant och stensättningen, var 15 meter lång och 1-2 meter bred. Den bestod av 0,2-0,5 meter stora stenar som delvis låg i ett tunt jordlager på berget.

ANLÄGGNING 4. Stensättningen var belägen på västra delen av bergsplatån. Den var närmast rund, 4 meter diam och 0,2 meter hög. Stenarna 0,2-0,5 meter stora. Anläggningen var skadad och begränsningen oklar. Västra delen av kanten var svagt övertorvad. Berget gick i dagen på flera ställen inom anläggningen.

ANLÄGGNING 5, som låg på bergsplatåns östra sluttning, var inte synlig före avtorvningen.

GRÄVNINGSTID OCH ARBETSSTYRKA

Grävningstid: 18 augusti - 19 september 1969.

Undersökningen utfördes av Göteborgs arkeologiska museum. Arbetet leddes av I. Ernstsson. I övrigt deltog under längre eller kortare tid E. Bergström, E. Larsson, M. Ockborn och B. Åstrand. Arbetare från Göteborgs stads gatukontor var H. Boman, E. Gustavsson, E. Karlsson, O. Oskarsson och E. Ögren.

Undersökt yta: 800 kvm.

Arbetstid i fält: 618 arkeologtimmar och 916 grovarbetstimmar.

ARBETSBESKRIVNING

Anläggningarna avtorvades, förutom en profil som utsparades i krönets längdriktning över anläggning 1 och 2.

De stenpackade klyftorna i anläggningarnas perifera delar genomgrävdes skiktvis. Därefter grävdes resten av anläggningarna på samma sätt. Området runt ett par större block på bergsplatåns östra del, som kallades anläggning 5, avtorvades även och borttogs.

Den på södra delen av bergsplatån belägna dammen, tömdes på vatten och två schakt grävdes genom den. Ett i nordost-sydvästlig riktning, 4,5x1 meter, och ett i nordväst-sydöstlig riktning, 5,5x1,5 meter. Som sista moment borttogs profilbänken och schakt och klyftor igenfylldes.

ANLÄGGNING 1

GRÄVNINGSIAKTTAGELSER

Anläggningen som var mycket oregelbunden till formen visade sig efter avtorvning ha en diameter av 15 meter. Någon tydlig gräns mellan denna anläggning och anläggning 2 fanns ej, men för att underlätta beskrivningen är en hypotetisk gräns utdragen på planritningen (fig 1) på den plats där stenarna låg glesast mellan anläggningarna, och berget till stor del gick i dagen.

Anläggningen bestod av en 1-3 lager tjock stenpackning, liggande på och runt om krönet, och i en upp till krönet löpande större klyfta (kallad centrala klyftan). Dessutom av tre med denna stenpackning direkt sammanhängande stenpackade klyftor i anläggningens yttre delar. På krönet låg dessutom en liten jordfri stenhög, förmodligen ganska nyss uppkastad då undersidan av ett flertal stenar var lavbeklädda.

Den centrala klyftan (fig 1), sträcker sig från östra delen av anläggningen ca 5-6 meter upp till krönet, där den planar ut och övergår i en liten krönplatå. Klyftan har ganska branta kanter och plan botten och djupet varierar mellan 0,2 och

och 0,6 meter.

Materialet i centralklyftan och i den södra delen av anläggningen utgjordes av ett bottenlager av i jord packade stenar, ca 0,1-0,4 meter stora. Ovanpå detta låg, förutom i en ca 1 meter bred kantremsa i anläggningens sydvästra del, en jordfri stenpackning bestående av tre lager stenar av betydligt större dimensioner än i de omgivande klyftorna. De varierade mellan 0,3 och drygt 1 meters diameter. De flesta var över 0,6 meter.

Drygt 3 meter innanför den södra kanten, just där den sluttande centralklyftan övergår i södra områdets planare del, syntes efter borttagning av det övre stenlagret fyra block, drygt 1 meters diameter, som möjligen kan ha varit ditlagda som stöd för de ovanför liggande stenarna (fig 5).

Stenfyllningen i centralklyftan hade en kupig välvning, vilket gav den sydöstra delen av röset en välvd profil till skillnad från partiet uppe vid krönet som till synes var mer urplockat och flackt. Anläggningen utgjordes här av ett lager stenar packade i humusfärgad mo. Storleken på stenarna varierade från 0,1 till 1 meter. Bland dessa fanns ett flertal långa smala stenar som låg till synes planlöst kringkastade (fig 6). Här, i anläggningens förmodade centrum, fanns två fyndkoncentrationer utan några speciella konstruktioner omkring. De låg båda i ett undre molager men skilde sig åt på det sättet att fynd 22 som bestod av keramik, ett järnfragment, harts, ett bränt ben och kol, låg inom det område som av stenarnas läge att döma verkade stört, mon var där också mörkare, humusfärgad. Alldeles intill västra kanten av denna mörkfärgning låg den andra fyndkoncentrationen, som bestod av brända ben, inom ett ca 0,75x1 meter stort område. Dessa ben, fynd 19, låg i den till synes orörda ljusa mon i ett ca 3-4 centimeter tjockt lager på berget. I gränsen mellan de båda fyndområdena gick fynden något ihop. Dessa omständigheter gjorde att man inte kunde se huruvida det varit en eller två gravgömmor. Den påförda fyllnadsjorden var inom hela anläggningen humusfärgad mo, på profilen betecknad lager 2. Därunder, i synnerhet i klyftorna låg, förmodligen naturligt, ett ljust gulbrunt molager med vittringsgrus, lager 3 (fig 2b).

Av de tre omgivande klyftorna var den östra längst och djupast. Den var ca 8-9 meter lång och sluttade ganska kraftigt ned mot öster. Klyftan var packad med 2-3 lager stenar, 0,3-0,5 meter stora, liggande i humusfärgad mo. Direkt under denna stenpackning vidtog ett 0,2-0,4 meter tjockt lager stenig morän som fyllde klyftans botten. I klyftans östligaste del, i övergången mellan den humusfärgade fyllnadsjorden och moränen fanns en mindre kolkoncentration (fynd 9) som låg på ca 0,5 meters djup.

I övergången mellan östra klyftan och det planare området i anläggningens södra del, bestod bottenlagret av en stenpackning i två lager, där det understa utgjordes av småstenar, 0,1-0,15 meter stora. I och under denna småstenspackning, direkt på berget låg inom ett ca 4x2,5 meter stort område två kolkoncentrationer (fynd 13, 14). Området var mycket sotigt och jorden kolbemängd. I detta lager som var 0,05-0,1 meter tjockt, låg en hel del skörbrända stenar.

Den norra klyftan, som var tämligen bred och grund, var i sin nordligaste del fylld av endast ett lager, 0,3-0,5 meter stora stenar i humusfärgad mo. Stenpackningen var ganska ojämn och glesnade successivt ut mot klyftans norra kant. I klyftans övre del låg stenarna i två lager, det undre med mindre stenar, 0,1-0,2 meter stora, som var väl packade. I kanten av denna undre stenpackning fanns en gravgömma bestående av brända ben, keramik och harts (fragmentarisk kruka, fynd 5). Gravgömman var inte omgiven av någon särskild konstruktion, utan låg mellan och under stenarna i den undre stenpackningen. Fynden låg utspridda på ett ca 0,6-0,75 meter stort område. I klyftans översta del, under stenpackningen, låg en mindre kolkoncentration (fynd 12) i grusig mo.

Den tredje klyftan låg i anläggningens västra del och sträckte sig i nordsydlig riktning. Klyftans djup varierade mellan 0,5-1 meter och den var fylld av jordfritt liggande stenar till ett djup av ca 0,5 meter. Stenarnas storlek varierade mellan 0,1 och 0,6 meter. I den djupaste norra delen av klyftan låg det understa stenlagret i jordfyllnad. Där kom ytterligare en kolkoncentration (fynd 15), liggande i ett 0,05 meter tjockt molager, alldeles på berget.

FYNDBESKRIVNING

FYNDTABELL (Anl. 1)

Fynd nr	Keramik	Brända ben	Kol	Harts	Järn	Flinta ej redskap		Flinta redskap		
	gr	gr	gr	gr	gr	st	gr	art	st	gr
1	1									
4						60	1330	Avsl m bearb	2	60
5	636	23		1						
9			11							
12			14							
13			35			10	180			
14			16							
15			27							
17			1							
18			35	1						
19		41								
22	53	1	18	5	2					
27						173	2068	Avsl m bearb Konisk kärna	6 1	93 30
Sa	690	65	157	7	2	243	3578			

Keramiken i fynd 5 och 22 består av skärvor (största skärva 6 cm). I fynd 5 visar ett par skärvor vinklad övergång mellan överdel och underdel. Skärvor med rak mynningskant förekommer. I fynd 22 finns en skärva med utvikt mynningskant. I båda fynden förekommer skärvor med glättad yta. De brända benen har bestämts av fil dr J. Lepiksaar och fil stud J. Ekman vid Naturhistoriska museet i Göteborg (se exkurs 1). C 14 dateringar se Exkurs 2.

Flintan (utom redskap) fördelar sig på följande sätt:

FYNDTABELL

Fynd nr	Obearbetade avslag		Övrig flinta	
	st	gr	st	gr
4	19	510	41	820
13	2	50	8	130
27	15	108	158	1960

SAMMANFATTNING

Anläggningen utgjordes av ett skadat och urplockat jordfritt röse, beläget på och runt om en krönplatå och i en upp till denna löpande större klyfta. Dessutom av tre omgivande med detta röse sammanhängande stenpackade klyftor. I anläggningens centrum, som var svårt skadat, fanns två stycken fyndkoncentrationer tätt intill varandra. Den ena, fynd 19, som låg i ett lager ljus mo på berget, bestod enbart av brända ben. Gränsande till denna låg den andra, fynd 22, som bestod av keramik, harts, ett järnfragment, ett bränt ben och kol. Dessa fynd låg spridda i samma bottenlager som fynd 19, men mon var här mörkare med humusblandning. Detta kan eventuellt vara spår efter en tidigare skada. Några konstruktioner runt fyndgömmorna fanns ej.

De omgivande klyftorna var packade med 1-3 lager stenar. I den norra klyftan fanns en gravgömma, bestående av keramik, brända ben och harts, även den utan någon synlig konstruktion omkring.

I klyftorna i övrigt fanns flinta, avfall och avslag, en del bearbetade, samt flera kolkoncentrationer.

ANLÄGGNING 2

GRÄVNINGSIAKTTAGELSER

Anläggningen, som efter avtorvning visade sig vara ca 20 m lång och 8 - 10 m bred, låg på västra delen av bergskrönet, som sträcker sig i nordost-sydvästlig riktning. Den var mycket oregelbunden och bestod dels av tre stenfyllda klyftor (A, B, D se fig 1) som skar tvärs genom krönet, dels av partier med oregelbundna stenpackningar som delvis täckte berghällen mellan klyftorna (fig 1, 7).

Stenpackningen i anläggningens sydvästra del var den tätaste och förmodligen minst skadade. Den bestod av två lager stenar, 0,2 - 0,5 m stora, och låg till stor del under en i sen tid uppkastad stenhög. Stenarna i det övre lagret låg jordfritt och tämligen glest och ruckligt. Det undre stenlagret låg i ett humusbemängt molager som var 0,1 - 0,15 m tjockt, och var mycket jämn med tätt lagda stenar. Mot söder begränsades stenpackningen av några stora block som visade sig vara naturligt lossprängda från berget. Någon lagd kant eller annan konstruktion fanns inte.

Klyftorna, som till sin karaktär var något olika, var mellan 0,35 och 0,8 m djupa. Materialet i de två västligaste klyftorna, B och A, var ganska enhetligt. Stenarna var mellan 0,1 och 0,4 m stora och låg i två lager, det övre jordfritt och löst, medan det undre, i synnerhet i klyfta B utgjorde en jämn och tät packning liggande i humusfärgad mo (fig 8). Den undre stenpackningen i klyfta B hängde med en smal arm ihop med den jämna undre stenpackningen i sydvästra delen av anläggningen.

Under stenpackningen låg i klyftorna ett lager hårt packad gulbrun mo med enstaka mindre stenar i.

Mot väster förenade sig de båda klyftorna A och B och bildade en större mot utkanten tämligen grund svacka, i vars nedre delar stenmängden avtog succesivt.

I den östligaste och minsta av klyftorna (D) låg under torven en tät och jämn packning av mindre stenar (0,1 - 0,2) i ett ca 0,2 m tjockt jordlager. Inunder denna packning fanns också här ett lager av den gulbruna mon. I detta molager kom en hel

del flinta, bland annat ett svallat, tillhugget flintstycke med bearbetning, dessutom ett flertal större flintblock (fynd 20,26) hårt fastkilade i mon. Inom hela anläggningen förekom flinta, avslag och avfall, i båda lagren. En kol-koncentration (fynd 16) söder om de lossprängda stenblocken kan möjligen också höra till anläggningen.

FYNDBESKRIVNING

FYNDTABELL (Anl. 2)

Fynd nr	Kol gr	Flinta ej redskap		Flinta redskap			Anm.
		st	gr	art	st	gr	
16	12						
20		348	6430	avsl. med bearb. flintstycke m. bearb.	1	2	m. del av flintan sval-lad
					1	135	
26		121	1940	avsl. med bearb.	1	4	
Sa	12	469	8370				

Flintan (utom redskap) fördelar sig på följande sätt:

FYNDTABELL

Fynd nr	Obearbetade avslag		Övrig flinta	
	st	gr	st	gr
20	23	480	325	5950
26	41	480	80	1460

SAMMANFATTNING

Anläggningen utgjordes av en stenpackning som i ett till två lager täckte delar av ett bergskrön och de därigenom löpande klyftorna. Anläggningen som var mycket skadad hade ingen klar begränsning. Inom stora delar av krönet låg

berget helt bart. Stenmängden var till största delen koncentrerad till klyftorna frånsett en mindre uppslängd stenhög i anläggningens västra del.

Flinta förekom spritt mellan stenarna i alla lager inom anläggningen. Ingen gravgömma påträffades.

A N L Ä G G N I N G 3

GRÄVNINGSIAKTTAGELSER

Vid undersökning av anläggningen visade det sig att de flesta stenarna låg helt utan jord under sig direkt på berget (fig 9).

I stensträngens södra del skar en 40 cm djup klyftkant tvärs över anläggningen. I klyftan låg stenarna i två lager med jordfyllnad. Jorden utgjordes där av en sumpig torvjord.

Anläggningen var fyndtom.

A N L Ä G G N I N G 4

GRÄVNINGSIAKTTAGELSER

Efter avtorvning utgjordes anläggningen av en samling stenar liggande i ett lager på berget (fig 10). Stenarna låg tämligen glest och till allra största delen helt utan jordfyllnad emellan direkt på berget. Endast i anläggningens västra del, där en djupare klyfta gick in, låg stenarna i jord. Klyftan var 47 cm djup. Den var fylld av mindre stenar, 0,1 - 0,2 m stora, som låg rätt hårt packade i en något sumpig humusbemängd mo. Ungefär 20 cm ovanför botten fanns en kolkoncentration (fynd 6). Jorden såg där bränd ut, var sotig och rödfläckig. En del flinta kom i anläggningen som enda fynd.

Huruvida kolkoncentrationen i klyftan hör ihop med stenarna i anläggningen är osäkert.

DAMMEN

Undersökningen av den lilla dammen uppe på bergsplatån gav endast en del flinta, avfall och några avslag (fynd 7).

Flintan låg i övergången mellan den steniga moränen, som till en tjocklek av 0,6 - 0,7 m täckte dammens botten, och ett övre sumpigt och dyigt humuslager.

Dammens största djup var 1,1 m.

FYNDBESKRIVNING

FYNDTABELL (Dammen)

Fynd nr	Flinta ej redskap			
	Obearbetade avslag		Övrig flinta	
	st	gr	st	gr
7	5	190	17	1818

SAMMANFATTNING, DATERING OCH UTVÄRDERING

Den undersökta fornlämningen har visat sig vara ett sammanhängande komplex av olika anläggningar (röse, stensättningar, stensträng). Endast en av anläggningarna kunde med säkerhet påvisas vara en grav.

Anläggning 1, som förmodligen var ett ursprungligt röse, skilde sig från de övriga anläggningarna främst genom att där fanns gravgömmor, en centralgrav och en eller flera sekundärgravar. Anläggningen skilde även ut sig från de övriga på grund av den kvarvarande stora stenmängden och stenarnas genomgående större dimensioner. Läget på krönet av ett berg, som vette mot det fram till slutet av bronsålder seglingsbara Syrhålasundet motsäger inte att det kan ha varit ett röse av bronsålderskaraktär.

Av grävningsiakttagelser och C^{14} -dateringar att döma har den ursprungliga centralgraven blivit störd uppenbarligen vid flera tillfällen.

När anläggningen ursprungligen byggdes är okänt. Gravformen tyder närmast på bronsålder, men varken C^{14} -datering eller fynd ger be-lägg för en sådan datering. Kringspridda hållar i rösets centrum

FYNDBESKRIVNING

FYNDTABELL (Anl. 4)

Fynd nr	Kol gr	Flinta ej redskap			
		Obearbetade avslag		Övrig flinta	
		st	gr	st	gr
6 11	28	1	7	94	762
Sa	28	1	7	94	762

ANLÄGGNING 5

GRÄVNINGSIAKTTAGELSER

Anläggningen som låg mellan och omkring två större block, (fig 1, 11) bestod av en i det närmaste rund stenpackning, ca 3 m i diameter och 0,1 - 0,3 m tjock. Stenarna som var 0,05 - 0,3 m stora, låg i två lager, tätt packade i brun humusbemängd mo.

Flinta förekom i både övre och undre stenlagret. En koncentration av flintavslag låg mellan och under stenarna i det undre stenlagret på ett litet område, 0,3 m i diameter, alldeles intill det största av blocken (fynd 2). De stora blocken vilade på berget, men under dem var en hel del stenar inkilade. Förutom flintan fanns inga fynd.

FYNDBESKRIVNING

FYNDTABELL (Anl. 5)

Fynd nr	Flinta ej redskap						
	Obearbetade avslag		Övrig flinta		Flinta redskap		
	st	gr	st	gr	art	st	gr
2	47	415	6	28	avsl. med bearb.	1	9
3	49	460	69	1145			
Sa	96	875	75	1173		1	9

kan tyda på en förstörd central kista. Äldsta datering ger C^{14} för ett till synes ostört bottenlager i anläggningens sydöstra del (fynd 13), nämligen till övergång mellan brons- och järnålder. Den centrala gravens ostörda del (fynd 19) har ej kunnat dateras genom fynd eller prover, men kan ej vara yngre än fynden i den störda delen av graven där det förekommer skärvor med en utvikt, fint glättad mynningskant som gör en datering till sen förromersk järnålder möjlig. Troligare är att benen i fynd 19 är äldre än keramiken och att de snarare är samtidiga med det C^{14} -daterade kolet i anläggningens sydöstra del. Ett C^{14} prov från centralgraven visar på ytterligare en störning genom en datering till vikingatid. Kolet, som legat till grund för denna datering, var grävningsmässigt icke möjligt att skilja från den omtalade keramiken.

I vilket förhållande övriga anläggningar, vilka icke kunnat dateras, står till anläggning 1 har icke kunnat avgöras. Stenfyllda klyftor och stenanhopningar av olika sorter är i göteborgsområdet vanligt under yngre bronsålder och äldre järnålder.

SUMMARY

A coherent complex of cairn, stone settings and fence ruin. For description of the terrain, see fig. 3 and the introduction to the Låssby area.

Structure 1, the cairn, consisted of a central grave disturbed by later burials and plunderings. The pottery in a disturbed part of the central grave may be dated to late Pre-Roman Iron Age. It is plausible, however, that in the structure there has been an older grave which has been destroyed, scattered slabs around the centre may indicate a destroyed stone cist.

The oldest dating gives, however, a bottom layer from the southeastern part of the cairn that through C^{14} analysis has been dated to a transition between the Bronze Age and the Iron Age.

A C^{14} analysis of the central burial of the cairn shows that another burial has taken place during the Viking Age. Besides

the central grave there was a secondary grave(find 5) in a small hollow of the mountain at the northern edge of the cairn.

The remaining structures which for the most part also are built of earth-free stone material, contained no provable grave construction. In the Göteborg area cairns in the shape of graves mostly belong to the late Bronze Age, but here no sure dating to this time exists. Stone settings filling out clefts and hollows in the bedrock are common during the late Bronze Age - early Iron Age.

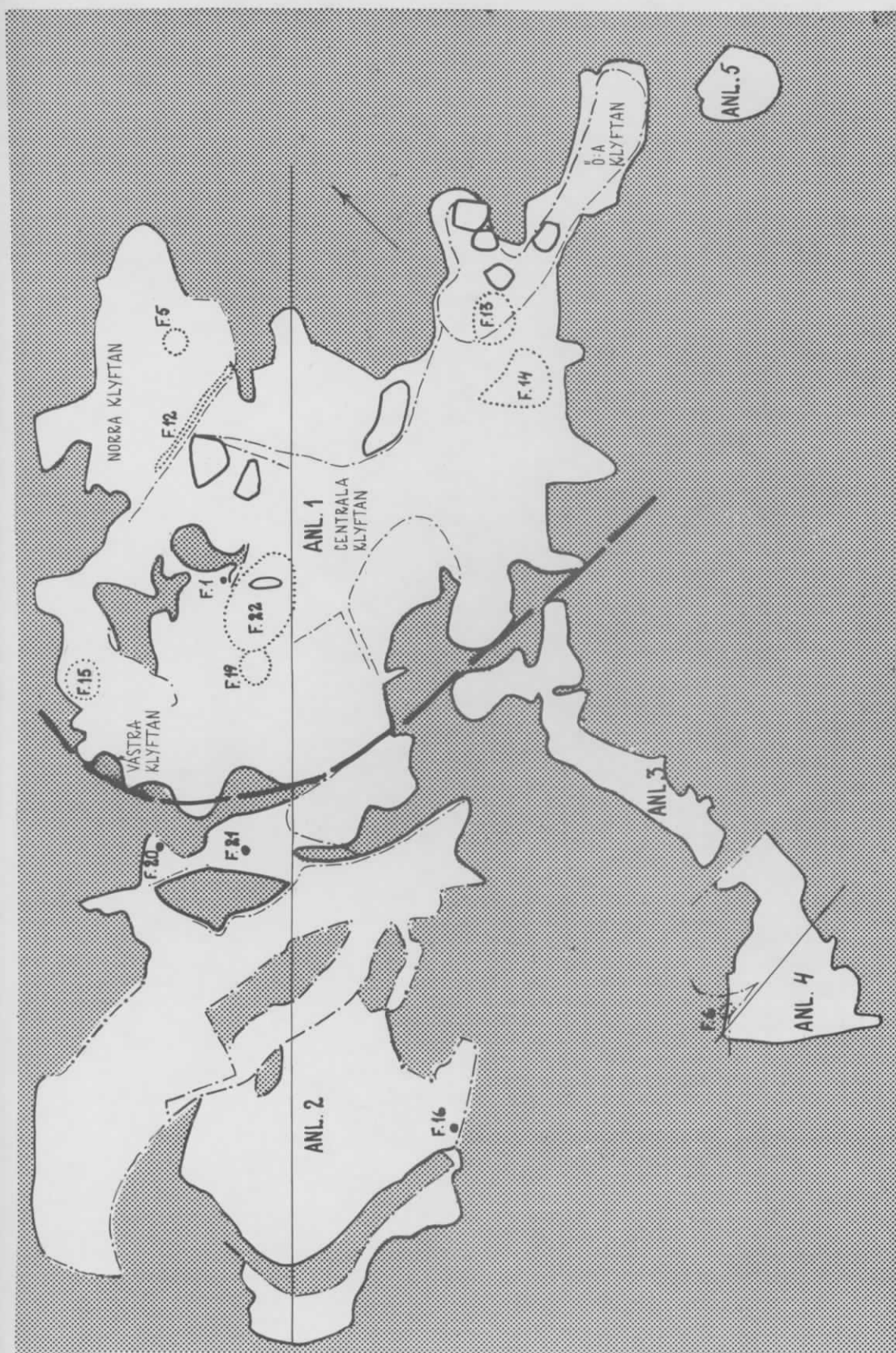

Fig. 1

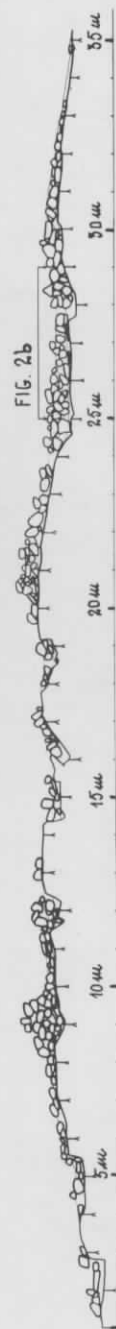
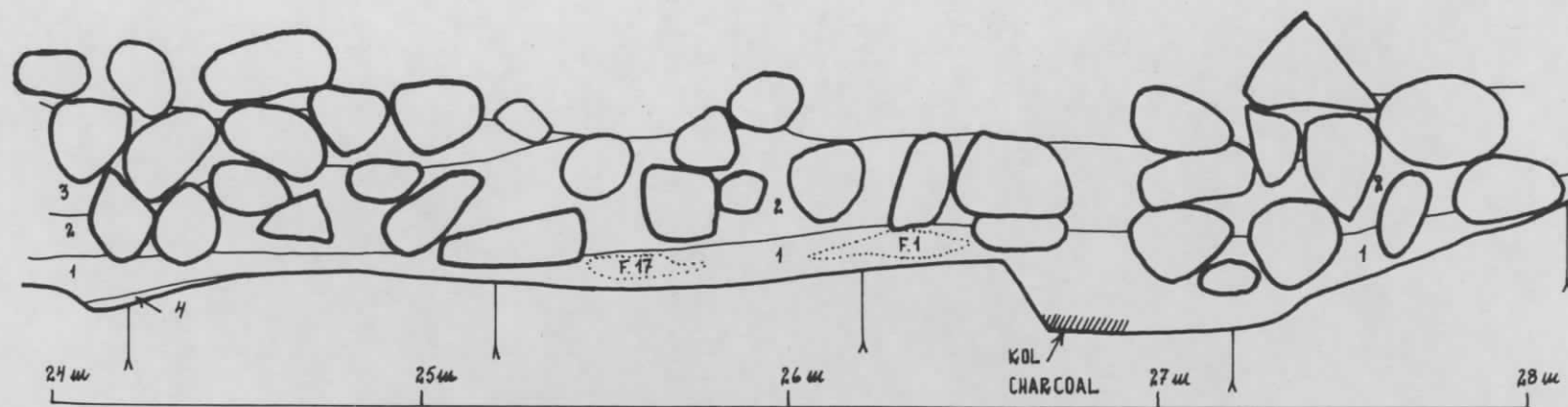

Fig. 2

Skala 1:200

1 = MO, LJUSBRUN MED VITTRINGSGRUS.	FINE SAND, LIGHT BROWN WITH WEATHERED GRAVEL.
2 = HUMUSBLANDAD JORD	SOIL MIXED WITH HUMUS
3 = BARR	PINE NEEDLES
4 = SAND, VITTRAD	SAND, WEATHERED

SKALA 1:20

Fig. 2b

Fig. 3

Berget med anläggningarna från norr. Foto BEWE-bild. Godkänd för publicering av försvarsstaben.

The mountain with the structures from the north. Photo BEWE-bild. Reproduced by permission of the Swedish Defence Staff.

Fig. 4

Anläggningarna efter avtorvning från norr. Hypotetisk gräns utdragen mellan anl. 1 och 2. Foto BEWE-bild. Godkänd för publicering av försvarsstaben.

The structures after removal of the turf from the north. Hypothetic limit drawn between structures 1 and 2. Photo BEWE-bild. Reproduced by permission of the Swedish Defence Staff.

Fig. 5

Anl. 1. Stödstenarna i centrala klyftan från söder.

Structure 1. The supporting stones in the central cleft from the south.

Fig. 6

Anl. 1. Några av de spridda avlånga stenarna i anläggningens centrala del markerade från SÖ.

Structure 1. Some of the scattered oval stones in the central part of the structure marked from the southeast.

Fig. 7

Anl. 2 efter avtorvning och rensning från NV.

Structure 2 after removal of the turf and clearing from the northwest.

Fig. 8

Anl. 2. Stenpackningen i klyfta B efter avtorvning och rensning från S. Structure 2. The stone packing in cleft B after removal of the turf and clearing from the south.

Fig. 9

Anl. 3 efter avtorvning och rensning. I förgrunden anl. 4 från S. Structure 3 after removal of the turf and clearing. In the foreground structure 4 from the south.

Fig. 10

Anl. 4 efter avtorvning och rensning
från väster.

Structure 4 after removal of the turf
and clearing from the west.

Fig. 11

Anl. 5 efter avtorvning och rensning
från väster.

Structure 5 after removal of the turf
and clearing from the west.